

[Socialministeren.]

give statskassen en besparelse allerede fra starten skal være et incitament til kommunerne til at overveje udgifterne i de institutioner, hvor de er højest. Det betyder ikke, at man ikke stadig væk kan forbedre niveauet i den helt overvejende del af institutionerne, som ikke bliver ramt af forslagene her, og det skulle så føre med sig, at vi i løbet af en kortere eller længere periode får et mere jævnt og mere ensartet serviceniveau i de to grupper af institutioner. Kunne man ikke være enig om, når vi på dette område som på så mange andre områder i fremtiden vil blive stillet over for kravene om, at der er en vis grænse for totalydelsen til disse områder, så tilrettelægge tingene således, at de midler, der er til rådighed, bliver anvendt så hensigtsmæssigt og så ligeligt, som det nu engang er muligt, uden at vi belemres med en administration, som er helt uoverkommelig?

Må jeg sige til fru Eva Gredal i øvrigt, at der er ikke tale om, at vi regner med, at der kan ske ændringer i de normeringer, der er aftalt med hensyn til pædagogisk personale. De besparelser, der måtte komme, må komme på andre områder. Det er jo således, at de nævnte aftaler kun dækker ca. halvdelen af det personale, der er f. eks. i daginstitutionerne.

Der er fra flere sider nævnt spørgsmålet om forældrebetaling i daginstitutioner, og man ønskede gerne en debat om en ændring her; også fru Eva Gredal var inde på dette spørgsmål. Hr. Simonsen nævnte, at det havde været rigtigere, om vi havde ladet forældrene tage deres andel af det, der eventuelt blev af merbetaling, når staten trak sig en lille smule tilbage.

Det er min opfattelse, at vi med forældrebetalingen sådan nogenlunde har været ved at nærme os den kritiske grænse. Vi må jo sørge for at tilrettelægge tingene således, at uanset om vi kan lide det eller ej, så bliver disse institutioner i hvert fald udnyttet. Vi har jo investeret penge i dem, og så må vi også tilrettelægge tingene således, at vi ikke tømmer dem på grund af et betalingssystem, som forældrene ikke er i stand til at acceptere.

Om vi får anledning til at drøfte spørgsmålet om forældrebetalingen, kan jeg ikke sige på nuværende tidspunkt. Jeg har en under-

søgelse i gang om, hvordan det fungerer i øjeblikket, og hvad vi i ministeriet skal foretage os i den nærmeste fremtid på dette område.

Med hensyn til spørgsmålet om kommunernes stilling til lovforslagene, så har de udtrykt betænkelighed ved, at vi sætter det i gang, så hurtigt som vi gør. Fra Kommunernes Landsforening peger man på, at vi sætter det i gang i et budgetår, der var fastlagt, og det må så betyde, at de går ud fra, at de ikke er i stand til at kunne skaffe de besparelser, som vi forudser fra statens side, for det var jo i og for sig tanken, at man skulle spare og ikke bare flytte udgiften fra staten til kommunerne. Hvis det lykkes at gennemføre besparelser, som vi ønsker det fra regeringens side, bliver der ingen merudgift for kommunen af den grund.

Fra København peger man på, at den aftale, man har med pædagogerne i daginstitutionerne om status quo indtil 1. september, eller er det 1. december, kan afstedkomme, at det bliver vanskeligt at opnå de besparelser, som er ønskelige i finansåret 1974-75. Jeg kan dertil sige, at vi af den grund bl. a. har reduceret det skitserede sparebeløb fra 37 mill. kr. til 22 mill. kr., og at maksimumsgrænserne er indrettet herefter.

Jeg har svaret på de udtalelser om overflytning, som fru Birgit Fjelde fremkom med. Det er jo ikke meningen, at udgifterne bare skal flyttes fra staten til kommunerne, det er meningen, at der skal spares.

Fru Ebba Strange nævner, at vi allerede kunne klare det med den lovgivning, vi har i øjeblikket, derved at man undlod at godkende budgetter, som man syntes var for høje. Dette er dog ikke tilstrækkeligt, fordi statens andel opgøres efter regnskabet og ikke efter budgettet. Hvis der er for stor forskel, giver det naturligvis anledning til kritik, men det er regnskabstallene, der betales efter.

Fru Hanne Reintoft nævnte som sædvanlig, at de forslag, vi normalt arbejder med, ikke tilgodeser de svagt stillede i samfundet så godt som ønskeligt. Jeg kan sige, at det havde været rart, om vi havde haft et idealsamfund og en økonomisk situation, så vi kunne imødekomme fru Hanne Reintofts ønsker. Det er vi sikkert mange der gerne ville være med til, men vi må jo bøje os for